

Ændringsforslag Nr. 22 angiver. De øvrige Ændringsforslag er i Virkeligheden rent redaktionelle. Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Ændringsforslagene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—24 (se ovenfor) af *Ordføreren* vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes dernæst til Forhandling.

Ordføreren (Kofod): Det Lovforslag, som her foreligger til endelig Vedtagelse i dette høje Ting, vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for, og jeg gør det med god Samvittighed, thi jeg tror, det er i enhver Henseende et forsvarligt Forslag, forsvarligt overfor Tjenestemændene, der ved dette Lovforslag vil opnaa en god og rigelig Løn, men ogsaa forsvarligt overfor Befolkningen. Thi vel lægges der ved dette Lovforslag, hvis det vedtages ogsaa i det andet høje Ting, store Byrder paa Skatteyderne, men en væsentlig Del af disse vil bortfalde igen og maa ifølge Lovforslagets hele Konstruktion bortfalde igen ved Prisdal, hvis saadanne indtræder, og dersom Priserne skulde gaa ned under det Niveau, efter hvilket de faste Lønninger, Grundløn og Alderstillæg, er beregnede, mener jeg, Rigsdagen har Ret til at vedtage en Lønningslov, der hviler paa det Prisdiveau, vi da kommer ned til. Det har Lovgivningsmagten Ret til, og jeg mener det er rigtigt at understrege dette, forsaavidt enkelte nærer Frygt for, at vi skulde komme ned under Priserne i 1916, som er de Priser, efter hvilke Grundløn og Alderstillæg er beregnede. Derfor tror jeg ogsaa, der i saa Henseende er tilstrækkelig Betryggelse for Befolkningen, og med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Søren Svendsen: Som jeg udtalte ved anden Behandling, har vi fra mit Partis Side ønsket, at vi ikke skulde være gaaet saa højt op med Udgifterne, som Lovforslaget nu gør. Dette har vi ønsket baade af Hensyn til Tjenestemændenes

Stilling overfor den øvrige Befolkning og af Hensyn til de store Krav, der stilles til Statskassen. Vi har ikke kunnet faa Tilslutning til disse Anskuelser her i dette Ting og har derfor maattet slaa os tilfreds med Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu har faaet, selv om vi mener, det ikke er, som det burde have været. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Valdemar Olsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Tinget at vedtage det foreliggende Lovforslag. Ved første Behandling af Sagen udtalte jeg, at Kommissionsforslaget var et Kompromis. Man havde i Kommissionen gjort sig Umage for at komme hinanden i Møde, saa der kunde foreligge en enstemmig Indstilling til Rigsdagen om Tjenestemændenes Lønninger. Det samme kan siges om de nu foretagne Ændringer, de bærer ogsaa i høj Grad Præget af Kompromisser. Det er ikke saaledes, at vort Parti — ja, vel neppe noget Parti her paa Rigsdagen — fuldt ud er enig i de foretagne Forandringer i Lovforslagets Karakter og Tekst, men man har i Lønningsudvalget ligesom Lønningskommissionen gjort sig Umage for at komme hinanden i Møde, for at der saa vidt muligt skulde kunne komme til at foreligge en enstemmig Vedtagelse angaaende Tjenestemændenes Lønninger, og dette er da ogsaa saa godt som lykkedes. Jeg udtalte ogsaa ved første Behandling af Forslaget, at det vist vilde blive nødvendigt at forhøje Lønningerne paa visse Punkter, for at de kunde komme mere i Overensstemmelse med de Lønninger, der gives i det private Erhverv, end de var paa selve Lønningslovforslaget. Det har ogsaa vist sig, at jeg havde Ret, og jeg mener da at burde udtale, at som Forslaget foreligger ændret nu, maa det være tilfredsstillende for Tjenestemændene. Naturligvis har de ikke alle faaet, hvad de ønskede; naturligvis kan der hist og her paa peges Steder, hvor der endnu kan være Mangler; men i det store og hele maa man sige, at det er et Forslag, som ret godt passer ind i det økonomiske Niveau, vi for Tiden befinder os paa med Hensyn til Lønninger, saaledes at Tjenestemændene bør slaa sig